

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **avečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanipla jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanipla, t. j. vse administrativne stvari.

Osnova ravnopravnostne postave iz nemških rok.

Veliko nam ne bode treba truda, da dokažemo neizmerno politično brezsrčnost obeh državnoborskih nemških klubov, katera sta se zjediniila v osnovi ravnopravnostne postave, v osnovi napada na slovansko narodnost v Avstriji, napada na jednakopravnost, katera je naravni in zakonito potrjeni temelj naše države in njene bodočnosti. Že s prvimi stavki te osnove se bije enakopravnostni Avstriji v obraz, že jeden sam pogled na to osnovo kaže vam može, ki se delajo, kakor bi hoteli člen XIX. izvršiti, a ga le silovito odstavljajo in zanikujejo, ki se košatijo z videzom miroljubivosti in sprave, v istini pa olje ulivajo na ogenj, kličejo na bojni upor vse pravico ljubeče in zahtevajoče avstrijske državljane. Važnosti nam torej ni treba polagati v komentare slovanskih in pravičnih glasil, nego brez komentara je vsakemu takoj jasno, kaj „lex Šaršmid“ namerava s Slovani, osobito s Čehi in Slovenci in v posledstvu tega z avstrijsko državo. Priobčujemo torej najprvo jedro levičarske jezikovne postave:

„Nemški jezik je državni jezik; rabiti ga imajo izključljivo vsa državna oblastva v notranji službi ter v mejsobnem občevarji. Vsi odloki in odpisi centralnih oblastev in najvišjih sodišč naj se izdajajo v nemščini, tudi če je uloga bila spisana v katerem drugem jeziku. Javne in ustne razprave pri najvišjih sodiščih morajo se vršiti v nemščini, katero je rabiti tudi zastopnikom oblastev in strank. Stranke, ki se same zastopajo, morejo, ako nemščine ne znajo, rabiti deželni jezik, ki je njih materin jezik. Ustni predlogi in pismene ulege v nemškem jeziku mora vsprejemati vsako državno oblastvo in sodišče ter reševati jih v istem jeziku.“

„Nemški državni jezik je v ljudskih šolah uvesti kot učni jezik ali izključivo ali pa poleg katerega deželnega jezika, ali tudi kot učni predmet povsod tam, kjer takisto želi šolska občina. Šolsko oblastvo more tudi brez take želje, ako se potreba pokaže ali pa če je tako drži v korist zaukazati, da se ustanovijo ljudske šole z nemškim kot učnim jezikom, četudi

taisti v deželi, oziroma v šolskim okraji ni navaden. Nemški kot državni jezik je obligaten učni predmet v ljudskih šolah, ki imajo po več kakor tri razrede na vseh meščanskih šolah, potem učiteljskih pripravnicah, v srednjih šolah ter državnih obrtnih in strokovnih šolah. Pri vseh državnih izpitih po studijah na visokih šolah ter na višjih strokovnih učilnicah, tako tudi pri rigorozih je dokazati popolno znanje nemščine s tem, da se dostane izpit v nemškem jeziku iz predmeta, ki si ga kandidat sam v to odbere. Kdor hoče doseči državni urad, tako tudi notarijat, dokazati mu je, da je nemščine popolnem zmožen v pismu in besedi.

Državni zbor in delegacija njegova obravnava z nemškim jezikom. V nemščini se spisuje državni zakonik.

Deželni jeziki, katerim se raba v šoli, v uradu ter v javnem življenju za okraje, kjer so navadni, določuje z le-timi ustanovili, so ti-le:

nemški jezik, kolikor ga že ni v posebni rabi kot državnega jezika, na Spodnjem in Gornjem Avstrijskem, na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Solnograškem, Tirolskem in Predalemskem, v Trstu, na Českem, Moravskem in Sileškem;

česki jezik na Českem, Moravskem in Sileškem;

poljski jezik v Galiciji in v Sileziji;

maloruski jezik v Galiciji in v Bukovini;

slovenski jezik na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, v Trstu, na Goriškem in v Istriji;

srbskohrvatski jezik v Dalmaciji in v Istriji;

italijanski jezik v Trstu, v Gorici, v Istriji, Dalmaciji in na Tirolskem;

rumunski jezik v Bukovini.

Izmej teh jezikov se tisti zmatra, da je v sodnjem okraji dotične dežele navadni jezik, ako so v okraji občine, ki ta jezik rabijo v svoj uradni jezik, in ako ga ob jednom v občevarji rabi vsaj šestina domačega prebivalstva v tistem okraji.

Vsako uradno razglasilo, ki je določeno, da se zanj obče vé v okraji dotičnega oblastva, mora se izdati v uradnem jeziku ter v deželnih jezikih, ki so v okraji navadni.

Oblastvene odpise za stranke, kateri neso

dani vsled povoda od stranke, je izdajati v uradnem jeziku ali pa v deželnem jeziku, ki je v okraji navaden, kakor se že misli, da stranka jezik razume.

Stranke morejo v svojih ustnih predlogih in pismenih ulogah za c. k. oblastva prve stopnje rabiti uradni jezik ali pa deželni jezik, ki je navaden v okraji dotičnega oblastva. Pri razpravah o tem naj se s strankami rabi tisti jezik, kateri je v rabi bil v predlogu, oziroma v ulogi. To isti velja za odloke, ki se imajo izdati. Tudi nasprotna stranka si more v kontradiktornem postopanju izbrati kateri koli izmej rečenih jezikov.

(Dalje prih.)

Deželni zbor kranjski.

(XVII. seja dne 20. januarja 1886.)

(Konec.)

Poslanec Grasselli pravi, da je mestni zbor Ljubljanski proračunil višjo svoto gledé garancije dežele za zidanje vojašnice. Obžaluje, da je deželni zbor tako trdosrčen v tej zadevi, stavil bi nasproten predlog, a vé, da bi bil zaman. Čudno pa se zdi govorniku in ne vé, kako se ujemajo ti nasveti z zagotovilom, izrečenim, ko se je mestu po deželnem odboru vzela predprava, da bi samo oskrbovalo svoje ljudske šole. Takrat se je obljubovalo, kako blagohotno se bode v interesu glavnega mesta pri vsaki priliki postopalo. No govornik želi, da bi se kmalu taka prilika nudila, doslej je bilo malo o tej blagohotnosti čutiti.

Poslanec Hren poroča v imenu upravnega odseka o zakonu glede poročstva mesta Ljubljanskega za novo mestno hranilnico in priporoča, da se potrdi dotični postavni načrt, kateri mestni občini Ljubljanski dovoljuje, da prevzame splošno poročstvo in posebno garancijo za mestno hranilnico s pridržkom, da vlada potrdi dotična pravila.

Poslanec Luckmann pravi, da je kranjsko hranilnico šestoro Ljubljanskih meščanov ustanovilo, brez vsake posebne garancije le z njih osobnim poročstvom in danes ima kranjska hranilnica v svoji oskrbi 22 milijonov gld., rezervni zaklad iznaša dva milijona, in odkar hranilnica obstoji, izdalo se je dva in pol milijona za dobrodelne namene. No, ni se čuditi, da hoče Ljubljanska občina to posnemati,

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

XI.

(Dalje.)

Dočim je Lotar govoril, sela je Tonica ter zrla nanj z neopisnim čuvstvom. Gospa Albertova se ni toliko živahno zanimala za ta razgovor, a vender jo je zabaval kakor nenavadna in nova ideja in te misli so se je tako dojele, da je često pozabila, koliko nasprotne so čuvstvom, katere sta jej vdihala vzgoja in svoj razum.

Znano je bilo, da je Lotarjev značaj nekako divje nezavisen ter zelo naklonjen mnenjem, kateri nimajo ni državnega pečata ni priznanja velike množice; zato so bila njegova razmatranja posebno zanimiva. A njegov položaj mej svetom je bil tak, da so videvali v najneobičajnejših in najdrznijših njegovih idejah le neko trmo njegove domišljije; to uverjenje je bilo tako obče, da se mu je redkoma ugovarjalo. Bili so mu hvaležni, da je razložil, kar

mu je bilo na sreci, a da bi bil moral zagovarjati svoje mnenje, na to ni nikdo mislil. Ta debata je bila že davno končana in Lotar, zamišljen, se ni udeleževal sledečih ravnodušnih in puhlih fraz polnih razgovorov. Opiraje glavo na roko, oziral se je z mrklm okom na Tonico. Ta je, ne da bi sama opazila, promenila sedež ter se mu približala; zdelo se je, da je utopljen v bolestne misli.

— Lotar, pravi mu poluglasno, podajoč mu roko, ljubezen za slabotnike in nesrečnike vas zvede včasih, da govorite stvari, kakeršne bi dobro premislivši več ne odobraval. Ogibajte se vsičenja, katero bi vsled kakih okolnostij moglo postati zlonosno vaše sreci, sreci onih, kateri vas ljubijo.

— Kateri me ljubijo, vsklikne Lotar. Ah, če bi bil jaz ljubljen! če bi bil mogel biti ljubljen! če bi me bil svet poznal, če bi se bilo oko žene, vredne moje duše, ozrlo na moje srce, predno je je osmodila nesreča!... Kako čudno mnenje...

Tonica se približa še bolj, da bi osamila Lotarja ali da bi ga bolje čula. Nje roka je ležala križema v njegovej.

— Da, povzame Lotar, če bi bila žena, katera bi mi bila namenjena, dovolila bednemu mo-

jemu življenju kako ljubezni podobno čuvstvo; če bi me bilo bitje, slično Tonici, slično jej le malko kakor sence resnici, vzelo pod pokroviteljstvo svojega usmiljenja... če bi bil mogel dihati brez omadeževanja vzduh, kateri giblje gube nje obleke ali valčki nje las; če bi se mi bile ustnice drzno reči ti: Tonice, ljubim te!...

Družba se je razhajala. Tonica prestala je trepetoč razbirati svoj položaj. Ostala je nepremična, i gospa Albertova je ustopila; a Lotar ni prav nič predruščil svoje govorjenje. Z mračnejšim glasom ponovi poslednje besede in potegne gospo Albertovo k nje sestri, bolestno vskliknovši.

— Kaj delate, pravi, kaj delate od Lotarja? Poznate li Lotarja, ali bolje, tega neznanca, tega nedoločnega človeka, ne imejočega nikakega imena? In vi sestra tega deteta, veste li, da jo ljubim in da moja ljubezen mrtvi?

Tonica se je bridko nasmehnila.

Zveza teh mislij bila jej je nedoumna; a zdelo se jej je, da pomenjajo zlo.

Gospa Albertova ni nikakor ostrmela. Misli je, da so taki izrazi samo govor prekipele ljubezni, kakeršno je imel Lotar čuvstvovati in kakeršno si

kajti misli se, dati je blažje nego jemati. To je popolnem naravno, tudi razumljivo, da se ne mara česa jemati od političnih svojih nasprotnikov, ker bi se njim moralo zato biti hvaležno. A danes so odnosi vsi drugi, nego takrat, ko se je ustanovila kranjska hranilnica. Kaže se zdaj grozovita (schreckliche) istina (Thatsache), da drvi, dočim trgovina in obrt peša, ves kapital le v hranilnici. Kranjska hranilnica ima tri do štiri milijone zmirom razporejenih po tri procenke. Ako se ustanovi mestna hranilnica, dobi lahko od Dunajskih in Tržaških bankirjev denarja na milijone. A kam ž njim? Javni upni listi dosegli so danes tako visoko ceno, da ni nikakega prostora več, da bi se poskočili, pač pa jako mnogo prostora, da bodo padli. Njega bi že kot „Stadtkind“ veselilo, da napreduje mestna hranilnica. A kam z mnogimi novci? To mora skrbeti najvišje davkoplačevalce, ki neso niti v mestnem zboru zastopani, a ko bi bili, preglasovali bi jih. Zna se zgoditi kaka nesreča, priti katastrofa, kajti „po plimi pride oseka“ in to bode prišlo tudi pri hranilnicah. Kaj če pridejo kake politične spletke? Ako je garancija brezmejna, jamči vsaki z vsem premoženjem. Bode li vedel, je li še hiša njegova? Zatorej nasvetuje, da bi se v postavni načrt vsprejel dostavek, da jamči občina do pol milijona gld. V obče po želi novi hranilnici srečo.

Poslanec Grasselli pravi, da je marsikaj, kar je omenil predgovornik, resnično. Gotovo je, da je lažje denarja dobiti, nego se ga znebiti. A ta položaj ne more biti izključljivo merodajen. Mestna občina bi s hranilnico rada omogočila koristi mestu in vsi deželi. Kar se tiče očitja, da je mestna občina in deželni zbor večina nehvaležna kranjski hranilnici, ni nikakor istinito, kajti za vsako darilo in pri vsaki priliki izrekla se jej je zahvala. Mestna hranilnica ne bode nikak konkurenčni zavod kranjske hranilnice in slednja bode še lahko delila dobrote, kajti ona je bogata in dobro utrjena. Katastrofa sicer ni nemogoča, a ne bode zadela samo mestne hranilnice, ampak vse druge denarne zavode. Davkoplačevalcem pa za to ni skrbeti, kajti mestna hranilnica bode pod temeljitim in strogim vladnim nadzorstvom. Sploh pa je hranilnic po vseh deželah v Avstriji več, nego na Kranjskem. Dolenja Avstrijska jih ima 68, Gorenja Avstrijska 33, Solnograška 4, Štirška 48, Koroška 9, Tirolska 16, Češka 96, Moravska 44, Šlezija 18, Gališka 23, Dalmacija 2, Primorska brez Trsta 2, Bukovina 1 (pa poleg Bukoviner Bodenkreditanstalt) in Kranjska 2. Tedaj se vidi, da je Kranjska mej najzadnjimi, kajti manje številna Koroška ima jedno hranilnico v glavnem mestu, 8 hranilnic pa po deželi. Ko bi se vsprejel g. Luckmanna predlog, bila bi mestna hranilnica mrtvo rojeno dete, nje kredit a priori podkopen, kajti občinstvo ne bode hodilo povpraševat vsaki dan, je li še kaj garancije od dovoljenega pol milijona. Podrezale bi se mestni hranilnici po predlogu g. Luckmanna žile za življenje, zato se govornik odločno izreka proti njemu.

Poročevalec poslanec Hren pravi, da na Kranjskem pride jedna hranilnica na 200.000 prebivalcev, na Koroškem pa že na 20.000. Po §. 39 statuta ima po vladi imenovani komisar pravico nadzorovanja, katero bode gotovo izvrševal. Govornik se ne boji, da bi kedaj manjkalo mož, ki bodo skrbeli za predočevanje. Gledaje ga s prijaznim naglajanjem, stisne mu roko, da bi mu javila, da zavis od njega, če se hoče osrečiti, ter da ne bode stavila njegovim željam nikakih zaprek ona jedina oseba, katera bi še mogla nekako uplivati na nje sestre voljo. Toničina čuvstva, ohrabrena po tem priznanju, javljala so se še jasneje. Vljala jih je v jeden pogled, prvi pogled nje očij, kateri je ožarila ljubezen.

— Gorje mi! vsklikne Lotar z zamolklim glasom ter izginje.

Šum krmila se začuje iz kanala ter moti mrklo tišino, nastanšo po njegovem odhodu. Tonica se zažene k oknu. Jeden mesecev žarek osvetli plavajoče perje na klobuki Lotarja, oblečenega ta dan po beneški. Pogled na nebo, zibanje vzduha, ura, trenotje, morebiti še kake druge okolnosti vspomnijo Tonico prikazni onega neznanega razbojnika, kojega je videla odhajajočega z nasipa svetega Karola. Toda nje srce se je udalo samo za jeden hip tej grozobudnej podobi. Kakeršen koli naj je tajni povod Lotarjevega nepokoja, on jej je povedal, da jo ljubi; in nje nagnenje ga bode očuvalo vseh nevarnostij.

(Dalje prih.)

beli za dobro gospodarstvo prebivalstvu v prid. Od kraja bode zavod seveda podoben šipkemu drevescu, a donasal bode sad in koristi bodo v prid celi deželi in mestu samemu.

Pri glasovanju ne vsprejme se predlog Luckmannov, odobri se pa postavni načrt, potem pa seja sklene.

Odvetniki in c. kr. notarji.

V Čepovanu 8. februvarja.

Pri shodu „Kakoliško politične čitalnice“ dne 7. t. m. je društveni predsednik govoril o uradovanju c. kr. Goriških beležnikov ali notarjev in je vodil razgovor o tem predmetu. Imenovala so se notarska pisma, ki vse drugo v italijanščini trdijo nego so stranke govorile v slovenščini. Konečno je shod potrdil naslednjo resolucijo:

I. „Državni zakoni in ministerske izvrševalne določbe zagotavljajo in dajejo teoretično vsem narodom popolno jezikovno ravnopravnost; toda naši osebni zastopniki, odvetniki in c. kr. beležniki, ki so po svojem odličnem stališču zmožni največ pripomoči k izvršitvi postavno priznane ravnopravnosti, so — pismo v tujščini — velik zadržek do dejanske ravnopravnosti; kajti v tistem jeziku, v kojem nam odvetniki in beležniki napravljajo pisma in pogodbe, obravnavajo in rešujejo jih pravilno c. kr. sodnije in drugi uradi.“

„Vrhu te narodnostne krivice, se pa strankam pripeti še gmotna škoda, ako se jim napravljajo pisma in pogodbe v tujem jeziku; kajti spričano je, da pisma, pisana v drugem jeziku nego v onem, v katerem stranka narekuje, šestokrat ne zapopadejo trditve in nareka stranke, marveč celo nasprotno ali drugačno trditve, kar uzrokuje prepire, pravde in gmotno škodo. In kaj bi se odvetnikom in beležnikom ne urinile take napake, ko je znano, da so bili celo sodnijski zapisniki napačni zato, ker so bili pisani v drugem jeziku, nego v onem, ki ga je stranka, oziroma priča govorila (kar jasno utemeljuje interpelacija g. poslance Nikolaja dr. Tonklija v zadnjem zasedanju goriškega deželnega zbora).“

„Iz tega, da so stranke mnogokrat naravnost in po postavi, večkrat pa posredno siljene posluževati se advokatov in notarjev, izvira visokej c. kr. vladi dolžnost, stranke varovati zgoraj omenjenih mogočih krivic in škodo.“

„Tako varnost pa visoka c. kr. vlada strankam prav lahko pa tudi jedino s tem zagotovi, da odvetnikom in beležnikom zabrani napravljati pisma, pogodbe in tožbe v jeziku, katerega stranke ne razumejo.“

„Glede na izvrševanje jezikovne ravnopravnosti, gledé na §. 19. temeljnih državnih postav, gledé na djansko potrebo ter na varnost pred gmotno škodo, prosi zaupno „Katoliško-politiška čitalnica v Čepovanu“, zbrana v „shod“ dne 7. februvarja 1886, slovenske državne poslance: naj izvolijo primernim potom, a z vsemi postavnimi pripomočki delati na to, da dobé odvetniki in c. kr. beležniki zapoved, pisati pisma, pogodbe in tožbe, katere napravljajo (ne samostojno kot pooblašenci, ampak) v imenu strank, v jeziku, ki ga stranka govori; pri pisanih in pogodbah mej več strankami pa v jeziku, ki ga govoré vse dotične stranke; ako to ni, pa v jeziku, katerega govori vsaj jedna stranka; a nikdar ne v jeziku, katerega nobena stranka ne govori.“

II. „Ker je mej sedanjimi beležniki v Gorici jedino c. kr. beležnik dr. Della Bona zmožen in voljan, pogodbe pisati slovenskim strankam v slovenskem jeziku, se visoka c. kr. vlada nujno prosi v mestu Gorici preskrbeti vsaj še jednega slovenščine v pisavi popolnoma zmožnega beležnika.“

III. „Pričujoča resolucija se naznani visokemu c. kr. pravnemu ministerstvu po rokah goriškega državnega poslanca in se objavi po časopisih.“

„Soča“.

Botanični vrt in mestni zbor.

(Konec.)

Sedanji botanični vrt pod oskrbništvom c. kr. gimnazijskega ravnateljstva ima

letne dotacije	210 gld. — kr.
in mesto donasa vsako leto	105 „ — „
skupaj torej	315 gld. — kr.

Ta skromna vsota mora zadostiti, da se nagrajuje ravnajoči profesor in vrtnik. Kako malo ali skoro nič ne preostaja za druge potrebščine, recimo: vrtno orodje, cvetlično posodo, nadpise,

obrobljenje gredic itd. Mestna občina pa potrosi na leto

1. za kultiviranje travnikov	2000 gld. — kr.
2. za posebno drevesnico pri kolizeji	600 „ — „
3. za vrtnarja	400 „ — „
4. za varuha vrtnih nasadov	300 „ — „
vsega torej	3300 gld. — kr.

t. j. desetkrat toliko, kolikor stane botanični vrt. Seveda ima mesto od travnikov tudi dohodke za prodano seno in otavo, no, vender so troški še vedno veliki. Da se vsi prej navedeni troški ne bodo obračali na prid botaničnemu vrtu, je jasno in bilo bi bedasto, to zahtevati; a ko bi se le deseti del obračal tako, da bi se vsako leto z okrašenjem dosegaval rastlinoznanstveni namen, storjeno bi bilo v teku časa veliko, ne da bi bilo to na škodo sedanjim lepim nasadom. Tako bi vkljub že obstoječemu c. kr. botaničnemu vrtu nastal drug znanstven rastlinjak, katerega dobrodejni upliv bi se kmalu začel kazati; v tem slučaju bode slavna c. kr. vlada sama začela premišljevali, bi li ne bilo bolje stari vrt opustiti in podporo rajši naklanjati mestu.

Važno je samo še to, kako se bode sukcesivna ustanovitev novega rastlinjaka vršila, ko mesto nema na razpolaganje strokovnjakov za vodstvo take preosnove? Tu bi bilo v prvi vrsti apelovati na naše rodoljubne gg. naravoslovstvene profesorje. Na gimnaziji delujejo mlade, jako spretné moči, ki se gotovo toplo zanimajo za to stvar; isto tako utegne g. Voss na prijazno vabilo mestnega zbora radovoljno sodelovati kot ekspert v izrednem ad hoc voljenem, ali pa v sedanjem odseku za oplešavo mesta, bodi si da bodo to storili iz domoljubja, oziroma iz ljubezni do vede brez posebnega plačila, bodi si, da mestni zbor prisodi gospodom kako remuneracijo za izredno trudoljubnost.

Pri trdni volji in eueržiji bodo se premagale vse ovire, katere bodo gg. mestni očetje lahko prezirali, če le ne bodo preveč pesimistični.

Glede zemlje bodi še omenjeno, da se je morala v botaničnem vrtu za razne rastline ugodna pripraviti, istotako se bode menda dala pod Tivoli predruhati, kakor se je to že zdaj moralo storiti zbog cvetličnih gredic krog grada, pri vilah poleg uhoda v Lattermannov drevored in na Vrtači, kjer je g. Korsika na jako neugodnem zemljišči napravil prelep vrt. Slavni cesarski grad Miramare s svojimi prekrasnimi nasadi vzdignil se je iznad pustega skalovja, in pod Tivoli naj bi bila prst nerodovitna, raznim rastlinam neprikladna? Zemljišče v svoji sestavi po našem mnenju ne more biti nikakršen zadržek pri ustanovitvi rastlinjaka. Tudi podnebje je menda tukaj zelo tako, kakor v Kurji vasi. Jedino sever nagaja nekoliko pod gradom, a z drevesnimi nasadi poleg stranskega drevoreda bode se mu odvzela moč in tako tudi glavno sprehajališče zavarovalo pred nadležnim gostom.

Sedanji mestni zbor si bode stekel torej veliko slavo, ako bode resno poprijel se tega podjetja in naši potomci bodo hvaležni za to velevažno napravo. Kakor v sosednem nam Gradcu sredi mesta, bode tudi Ljubljana hranila v najlepšem mestnem delu dva imenitna znanstvena zavoda: Rudolfinišče in v njega bližini mestni botanični vrt, na katerega naj bi slavni mestni zastop tudi pozornost visokega deželnega zbora obrnil ter ga prosil za kako podporo, katere mu gotovo ne bode odrekel, kajti dosedaj ni dežela niti novčiča potrosila v ta namen, ko za muzealno zbirko mrtvih prirodnin, zgodovinskih in umeteljskih znamenitosti daruje precejšnje vsote.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. februvarja.

V **ogerskej** zbornici poslancev pričakovati je še ostrih debat. Ministerstvo namerava predložiti načrt zakona o reformi uprave, po katerem bi tudi sodnije bile bolj zavisne od vladnih organov. Opozicija bode pa hudo pobijala to predlogo, ki bi omejila nezavisnost sodnikov. Že pri budgetni debati namerava opozicija pri posvetovanju o potrebščinah pravosodnega ministerstva napadati vlado zaradi tega. Sicer je tudi opozicija prepričana, da je treba preustrojiti upravo in marsikaj zboljšati pri sodnjah, a na ta način misli, da se ne bode dosegel zaželeni smoter.

Vnanje države.

Kakor brzojavlja Dunajski dopisnik v „Times“ je mir mej **Srbijo** in **Bolgarijo** zagotovljen. Garašaninu se je posrečilo, ko ga je vedno podpisal avstrijski poslanik Khevenhüller, premagati upliv

vojne stranke. Kralj Milan je pripravljen podpirati mir. Ko se sklene mir, se bode demobilizovala vojska. Garašanin bode takoj po sklepu miru odstopil, ker se mu je vsled skrbij poslednje mesece zdravje jako shujšalo. Njegov naslednik bode Mijatović. Ministerstvo se bode vsakako premenilo, predno se skliče skupščina.

Uprava v **Vzhodni Rumeliji** je vedno bolj podobna bolgarskeji. Prejšnje naprave, katere so se razlikovale od bolgarskih, se odpravljajo druga za drugo. Knez je izdal ukaz, da se odpravi vzhodnorumelijska žandarmerija in upelje policija, kakeršna je je v Bolgariji. Ravno tako so se odpravila mesta prefekturnih svetnikov, ker takih mest ni v Bolgariji.

Turčija je poslala noto velevladstvom, v katerej skuša dokazati, da **turško-bolgarski** dogovor ne nasprotuje Berolinski pogodbi in odgovarja na ugovore Rusije proti temu dogovoru. Sedaj se mej velevladstvi vrše pogajanja zastran ratifikacij turško-bolgarskega sporazumljenja. Kak bode uspeh teh pogajanj, se še ne ve, a toliko je gotovo, da se bode moralo to sporazumljenje v marsičem premeniti, drugače mu ne bode pritrdila Rusija. Tudi v Vzhodni Rumeliji se močno agituje proti temu dogovoru. Celo privrženci Karavelova neso zadovoljni z njim. Ako bode Turčija hotela ohraniti mir, morala bode še marsikaj dovoliti Bolgarom.

Na Dunaj je prišel v posebni misiji nek mlad **bolgarski** politik, sorodnik ministerskega predsednika Karavelova. Z Dunaja bode pa odpotoval dalje v Berlin. Dunajski dopisnik „Politike“ ga je obiskal in povprašal, kak smoter ima njegova misija. „Bolgarija išče podpore kake kontinentalne vlasti,“ izjavil mu je, „kajti car se neče nič zmeiniti za Bolgarijo, ki je v vseh slučajih verna junaškemu svojemu knezu, angleška pomoč je pa jako slabe vrednosti in zadostuje k večjemu, da se ohranijo dobre razmere s Turčijo, a nikakor pa z njo ne moremo doseči svojega pravega smotra.“ — Na vprašanje dopisnikovo, če ni bilo zjedenje njih pravi smoter, kar so dosegli, je odgovoril: „Gotovo bil je to naš najbližji smoter in gotovo bomo pošteno izpolnili dolžnosti, katere bomo prevzeli nasproti Turčiji. Toda bila bi binavščina, ko bi trdili, da bi bolgarsko-vzhodnorumelijsko zjedenje v tej obliki, v katerej je je dovolil sultan, bilo naš konečni smoter za vse večne čase. Sedaj se pa še ne ve, bodo li velevladstvi sankcionirale turško-bolgarsko sporazumljenje. Potem se pa na pogodbe s Turčijo ni zanašati, vsak čas se lahko kaj prigodi v Serailu, pa tudi brez vsake premembe okrog prestola se najedenkrat radikalno lahko premeni vodstvo politike, in je zaradi tega treba poskrbeti za stalno oporo. Tako oporo more dati le kaka kontinentalna vlast, najlože in najzanesljivejša Rusija, ako hoče, potem pa Avstro-Ogerska...“ Dopisnik je nadalje vprašal, če se Bolgari ne verjamejo, da bi Avstrija pospeševala kake premembe na Balkanu. Bolgarski diplomat mu je odgovoril: „Nemumno je kaj takega verjeti. Varovali bi se na Dunaji potrkati, ko bi nameravali kake prevrate. Tega ne mislimo. Pripravljeni smo, dati vsa mogoča jamstva, da ne bomo ničesa storili, kar bi moglo prozročiti kak prevrat, toda agitacij drugih pa ne moremo zabraniti. Če se prej ali slej, vzlic temu, da bomo mi po svoji dolžnosti podpirali Turčijo z vsemi sredstvi, začne na Balkanu boj vseh proti vsem, ali hočemo tedaj biti brez opore, navezani samo na prijateljstvo Turčije? Gotovo bode vsak politik le odobral, ako se v tej zadevi preskrbimo!“ Nadalje ga je dopisnik vprašal, če Bolgari ne verjamejo, da bi bil mir trajen, katerega bode sklenili. Bolgar mu je odgovoril: „Kakor si mislimo ta mir. S Srbijo bomo gotovo ostali v miru, tudi v tej vojni nismo mi izzivali, a se samo branili, potem pa prešli iz defenzive v ofenzivo. In pri sklepanji miru smo tako odjenljivi, da ga ni podobnega vzgleda v zgodovini. Nismo se samo odrekli vsem pravicam zmagovalca, temveč pripravljeni smo, Srbom še dovoliti koncesije v trgovsko-političnih zadevah, da le ne damo povoda novim razporom. A s tem še mir na Balkanu ni zagotovljen. Mari so s tem odpravljene nezadovoljnosti v celem kompleksu, ki obsega Grško, Srbijo, Albanijo, Črnogoro, Kreto, Staro Srbijo, Makedonijo? Mari je v celi Evropi kak politik, ki bi kaj takega mogel verjeti. Naša sveta dolžnost je tedaj, za časa preskrbeti, da se ohranimo.“ Na vprašanje, kaj so pripravljeni dati onemu, ki bi jih podpiral, odgovoril je: „Vse, kar morejo naš geografičen položaj, naše etnografične razmere, naša marljivost in poštenost nuditi sosedu.“ Bode li kaj s svojo misijo dosegel, pa dopisniku ni mogel povedati.

Kakor se dá posneti iz neke izjave francoskega ministerskega predsednika Freycinet v ministerskem совету, **Grška** vzlic vsem prizadevanjem velevladstvi, da bi jo odvrnile od vojne in vzlic izjavi angleške vlade, da bode nadaljevala proti Grškeji politiko prejšnje vlade, še vedno zahteva, da bi se jej dale kake kompenzacije in preti z vojno, ako se ne bode ustreglo njenim željam. Grška vlada bi se še morda udala, a ovira jo javno mnenje. Osnova se je v Atenah nek revolucionaren odbor, kateri je izdal proklamacijo, v katerej preti kralju in vladi, ako se ne začne vojna. Gaslo tega odbora je: „Čast in maščevanje“. Vlada in kralj sta v največjeji zadregi. Ne moreta se znebiti duhov, katere sta klicala.

Prejšnja leta je zlasti mnogo Nemcev ustopilo v **rusko** državno službo, kateri si pa neso hoteli pridobiti ruskega državljanstva. Otroci višjih uradnikov pa imajo v Rusiji razne predprave. Ker pa ne kaže teh pravic priznati tudi otrokom možemcev, je sklenil senat, da jih poslednji ne bodo deležni.

Dopisi.

Iz okolice Ljubljanske 14. februarja.

[Izv. dop.] Včerajšnji dopis „Iz Zasipa pri Bledu“ je pač popolno opravičen in resnično je, da so en kete: kako pomagati kmetu in povzdigniti njega blagostanje ali varovati ga škode — le fraza, dokler se kujejo ali dokler obstoje postavbe, po katerih se kmetu sploh, zlasti pa še sadjerejcem s takimi postavami škoda dela. Čemu varuje pri nas postava škodljivca zajca? vprašal bi tudi jaz! Kakor filoksero, kugo ali gada bi se morala silno škodljiva žival preganjati povsod, vsaki čas in po slehernem. Za uničenje zajca bi bila nagrada bolj opravičena, kakor je — kazen. Lansko zimo so v obližji Ljubljane zajci prouzročili na tisoče škode pri sadnem drevju. Kar ni bilo tako rekoč „pod ključem“ zavarovanega, oklestila je žival do golega. Dosti prizanesljiveja menda tudi letos ne bo. — One škode pa, ki jo dela zajec čez leto po vrtil in na polji, ne omenjam. Gotovo je, da živi deloma na troške onih, ki sadijo in sejejo deteljo, fižol, zelje in drugo, požrešnemu glodaču prikladno. Gospoda, kateri v zabavo se zajec postavno varuje, nema potrebnega ozira za oškodovane kmetovalce. Ona ne zavira preobilne zalege, marveč stori še, kar more v to, da bi se žival pomnožila. V Rožniškem hribu menda že 7 let ni bilo prirejenega lova „brakade“. Da bi se gozd še bolj oživel, nastanilo je lovsko društvo še nekaj srn, katere se pasejo v deteljiščih in travnikih, ležečih v obližji hriba. Upanje v boljše čase se pač ne zamore vzbuditi kmetovalcu, ako po vseh družih težnjah ugleda še na svojem deteljišču 2 do 4 srnce, ali pa se prepriča, da treba fižol na novo nasaditi, ker je prvi nasad zajec poščipal. Tožbe o škodljivosti zajca se v „Slovenskem Narodu“ večkrat beró. Jaz sem svojo tožbo drugim priredjal z namenom, da jo berejo oni, kateri so jo omogočili, in oni, katerih briga naj bi bila, storiti kaj za obrambo lastnine poljedelčeve pred divjačino, ki nema nikake primere po koristi in škodi, za katero pa skrbi postava tako humanno, kakor bi bil zajec za splošni blagor potreben.

Iz Loškega Potoka 12. februarja [Izv. dop.] Ne morem se dalje zdrževati, da ne bi razkril krivic, ki se pri našem županstvu gode, posebno odkar je naš župan za občinskega slugo dobil Petra Lesarja. Ta človek si je v tem času toliko oblast prisvojil, da premore v občini več, nego župan. Seveda Potoški župan je le na papirji, ko bi pa imeli moža, ki bi se kot župan postavljaj, gotovo bi naš občinski sluga ne delal sam tarifov in ne pobiral bi uročnine, ki mu ne gre. Od službenih pisem, dohajajočih od c. kr. davkarije, od c. kr. sodnije, od c. kr. okrajnega glavarstva po 10 kr. Za spricevala, po županstvu uradno podpisana, tudi po 10 kr. Od vojaških knjižic, ki jih vojaki po županstvu pošiljajo c. kr. okrajnemu glavarstvu, jemlje za poštnino po 20 kr. Ako hoče doslužen vojak dobiti svoj „abšid“ mora plačati najmanj 50 kr. Če se pa ustavljaš in nečeš plačati uročnin, ki mu nikakor ne gredo, dobiš takoj drugi dan „opomin“ z županovim podpisom: „Ker neste hoteli včeraj obč. slugi plačati uročnine 10 kr., tako ste primorani, mu včerajšno uročnino, in od današnjega opomina uročnino 15 kr. torej skup 25 kr. plačati, drugači Vas ima pravico rubiti.“

Omeniti moram, da ima naš občinski sluga svojo stalno mesečno plačo, torej mu ne pripadajo uročnine od pisem, prihajajočih od višjih oblastev. A ker jih pobira, je razvidno, da naš župan kozo drži, da je naš obč. sluga lože molze. Torej žali bog, da ima naša občina tako slabega župana, pa tako vrlega slugo, da je za župana. Ne pravijo na po krivem sosednje občine: „Potoški b...“, ker že tako dolgo trpimo, da nas občinski sluga že skoro leto dnij molze in si s krivičnim denarjem, ki si ga občan kravo prisluži, svoj žep šiva. — Blagor torej občini, ki ima župana, pa ne na papirji kakor je pri nas.

Gospodje župani, dobite si poštene slugе, ne pa takšnih, kakeršnega ima naš župan. Dog daj, da bi si v prihodnje boljšega moža za župana izvolili. Mislim, da tudi bo. Potočan.

Domače stvari.

— (Na adresu „Narodnih Listov“ v Pragi!) Strmeli smo, ko smo čitali „Narodne Liste“ od zadnjega četrtka. Velezaslužni česki list, ki je dosedaj za Slovence kazal najobilnišo mero bratovske podpore, donesel je rečenega dne na prvi strani dolg dopis iz Trsta, ki s trditvami v neizbranej obliki žali in napada slovenskega poslanca g. dra. viteza Tonklija, ker ga je vlada imenovala upravnim svetnikom pri Tržaškem „Lloyd“. Dopisniku ni po godu, da je imenovan Slovenec, — rajši bi bil Čeh. Mi sigurno nobenemu Čehu, nobenemu Slovancu ne zavidamo take službe in radi priznavamo, da je velik nedostatek to, da česki narod s svojo obrtnostjo in trgovino, s svojim davkoplačevanjem nima primerne upliva na paroplovno Tržaško, od države podpirano družbo ter tako na našo zamorsko trgovino. Na drugi strani pa je tudi res, da Slovincem gre pri „Lloyd“ vsaj toliko glasu, kolikor ga zastopa novoimenovani domačin naš, poslanec g. dr. vitez Tonkli. Za tako imenovanje bil je skrajni čas. Kako tedaj, da nam te „koncesije“ ne privoščijo glasilo bratskega naroda? Še manj obrazložena vidi se nam kritika v tistem dopisu, ker v njej proti našemu zastopniku prevladuje pisava, katera bi niti umestna ne bila nasproti sovražniku českega naroda. Nahajajo se v njej uprav zrele surovosti, če tudi gospod dr. vitez Tonkli dosihdob nima tacihi senc na sebi, ki bi dale misliti, da tej svoji službi ne bi mogel ustrezati, ali pa, da jo bode rabil proti českim interesom, ki so tudi konečno naši interesi. Svetovati bi torej bilo, naj se ne obrekuje prezgodaj, naj se na tak način ne delajo nepotrebne združbe mej somišljeniki in naj dopisnik svoje razkačene napade obrača proti istinitim sovražnikom slovanskih interesov, ne pa proti zastopniku slovanskega naroda. Velečenjenih kolegov pri „Narodnih Listih“ pa prosimo v imenu slovanske vzajemnosti, naj ne pribčujejo več tacihi dopisov, kakor je bil ta, ki je pravi brat po duhu in besedi članku, ki ga je „Independente“ objavil proti gosp. dra. vitez Tonkliju v isti stvari. Sapienti sat!

— (Hrvatski skladatelj I. pl. Zaje) dogotovil je novo opero „Žene i husari“, katera se bode v kratkem pela v narodnem gledališču v Zagrebu. Tekst prirejen je po nekem Tomičevem igrokazu.

— (Izžrebani porotniki) za prvo letošnje zasedanje pri deželni sodnji Ljubljanski so sledeči gg.: Glavni porotniki: Čamernek Vinko, kamnosek v Ljubljani; Črne Jarnej, mesarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; Črne Jakob, mlinar in posestnik na Fužinah; Dolinar Andrej, hišni posestnik v Ljubljani; Drenik Fran, zavarovalni inšpektor v Ljubljani; Ferline Fran, gostilničar v Ljubljani; Gogola Ivan, c. kr. notar v Ljubljani; Golob Josip, hišni posestnik v Kranji; Hajek Fran, zemljišni posestnik v Perovem; Janša Jarnej, hišni posestnik in pekovski mojster v Ljubljani; Jenčič Marcel, zemljišni posestnik in trgovec v Mengši; Juvan Janez, mlinar in zemljišni posestnik v Srednjih Gameljnih; Kotnik Fran, tovarnar na Vrdu; Kušar Josip, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani; Karl grof Lanthieri, graščak v Vipavi; Ličan Škender, trgovec v Ilirski Bistrici; Lokar Josip, hišni posestnik v Ljubljani; Marinšek Fran, trgovec v Škofji Loki; Mühleisen Emil, trgovec z lesom v Ljubljani; Pesjak Silvester, zemljišni posestnik v Kamnigoric; Polak Ludovik, tovarnar in hišni posestnik v Tržiči; Puppis Dragotin, trgovec v Cerkveni Vasi; Dr. Adolf Schaffer, zasebnik v Ljubljani; Šumi Luka, krojaški mojster v Ljubljani; Sever Ivan, zemljiški posestnik na Vižmarjih; Skok Tone, zemljišni posestnik v Mengši; Stare Anton, veleposestnik v Mengši; Steinrosser Karol, knjigovodja v Ljubljani; Dr. Valentin Štempihar, advokat v Kranji; Strehar Josip, mesarski mojster v Ljubljani; Stupica Josip, trgovec in zemljišni posestnik na Viru; Švegelj Martin, zemljišni posestnik v Zgornjih Gorjah; Treo Gustav, trgovec v Ljubljani; Vrbič Jože, zemljišni posestnik v Dolu; Vičič Miroslav, zemljišni posestnik v Postojini in Wucherer Ivan, gostilničar v Lescab. Za namestovalne porotnike gg.: Babnik J., hišni posestnik; Bončar France, pleskar; Černe Alojzij, trgovski pomočnik; Förderl Ivan, pekovski mojster, Jerman Janez, hišni posestnik; Košir Alojzij, hišni posestnik; Mohorec Janez, branjevec; Vrhunec

Anton, trgovski pomočnik in Zalaznik Jakob, pekovski mojster, vsi v Ljubljani.

— („Društvo tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev za kronovino Kranjsko“) izdalo je za 1885 svoje računsko izvestje, kateremu povzamemo naslednje podatke: Dohodkov bilo je 1348 gld. 79 kr., stroškov 938 gld. 34 kr., torej prebitka 410 gld. 45 kr. Društveno premoženje pomnožilo se je za 302 gld. 96 kr. in iznaša sedaj 8390 gld. 61 kr. Članov bilo je koncem leta 77, mej letom obolelim 18 članom izplačalo se je 649 gld. 92 kr. podpore. Izvestje je pregledno sestavljeno, ima mnogo statističnega gradiva in jasno kaže razvoj društva, katero je za tiskarje velike važnosti, želeli bi samo to, da bi se slovenskemu jeziku dalo več prostora.

— (Boj s pištolami) vršil se je zadnjo soboto na Malih Vižmarjih. V soboto, na predvečer imendneva raznih Tinetov, praznovali so v večjih krajih s pijačo prihodnji god. Na jedenkrat se razpró na dva oddelka in France Črne posestnik in mizar na Malih Vižmarjih št. 41 in njegov mizar-ski pomagač Sivec začeta s pištolami streljati na druge fante in mizar-ske pomagače, s katerimi so se sporekli. Obstreljen in teško ranjen je Tine Šuštaršič iz Staneč št. 28, pa neki mizar-ski pomočnik z Malih Vižmarjih. Oba so prepeljali v bolnico Ljubljansko. Mesarski pomočnik Egidij Brenc iz št. Vida pa je lahko ranjen in doma leži.

— (Čitalnica Ljubljanska) broji začetkom t. l. 317 članov. Dohodkov bilo je v letu preteklem 4406 gld. 37 kr., stroškov pa 4280 gld. 99 kr. Premoženje Čitalnično znaša 2691 gld. 88 kr. Časopisov je 41 naročenih.

— (Zima v Dalmaciji.) Iz Zadra se sporoča: V 6. dan t. m. bilo je tukajšnje pristanišče deloma zamrzneno. To je redkost, ki je nasledek velikega mraza in jasne mirne noči brez vetra.

— (Vabilo k veselici,) koje priredi bralno društvo v Dolini v nedeljo 21. februvarja 1886 v občinski dvorani. Spored: 1. Moški zbor: „Sokol-ska“, A. Förster. 2. Deklamacija: „Blagovestnikom“, S. Gregorčič. 3. Mešani zbor: „Slavjanka“, S. Carli. 4. Deklamacija: „Najlepši zaklad“, T. Turkuš. 5. Mešani zbor: „Vesela družba“, H. Volarič. 6. Burka v 1 dejanji: „Gluh mora biti“, 7. Moški zbor: „Juriševičeva poputnica“, Zajc. 8. Tombola, s 5 dobitki. Ustopnina za neude 20 kr.; sedeži 10 kr.; karte 10 kr. Po besedi domača zabava. Začetek ob 6¹/₂ uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Čitalnica Mozirska priredi v dan 21. t. m. veselico s sledečim sporedom: 1. govor v spomin Valentinu Vodniku, 2. petje, 3. tombola, 4. prosta zabava s petjem. Začetek ob 6. uri zvečer. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 16. febr. Steinwender mej bur-nim odobravanjem leveice očital ministru Pinu zvezo z diskreditovanimi osebami, prečitajoč pisma. Pino odgovarjal odločno, zavračujoč zlobno obrekovanje. Debata se nadaljuje.

Razne vesti.

* (Posnemanja vredno.) Velik in lep napredek pri ženskem pouku storil je mestni zastop v Bruselji. Vsled ukrepa tamošnjega mestnega odbora upeljal se je namreč kuhinjski pouk kot obligaten predmet za vse deklice po vseh mestnih šolah. Novemu predmetu odločena sta dva tečajja, teoretičen in praktičen. Poučevalo se bode, kaj in kako kupovati na trgu, kako in iz katerih snovij je prirejati in kuhati tečna, okusna in zdrava jedila, mesna, močnata in druga. Vrhu tega gojili bodo umno gospodinjstvo in računstvo za trg, dom in kuhinjo. V kuhi izobraževale se bodo tudi gojenke višjih dekliških šol, katerim je odprta za praktičen poskus kuhinja v pripravljalnici za učiteljice, kjer poučujejo kuhati tudi najfinejša jedila. — Ker je hrana in pijača temelj ne le človeškemu življenju, marveč tudi vsakemu telesnemu in duševnemu delu, želeli je, da bi merodajna šolska oblastva tudi po naših dekliških šolah upeljala pouk v kuhi. Kar ženska v svojem življenju rabi in za kar jo je Bog ustvaril, tega naj se v mladosti uči. Kako malo je dandanes naobraženih in izsolanih gospic, ki bi znale dobro kuhati. Tudi bogatinkam ne bilo bi odveč znanstvo v kuhi, kajti lahko bi potem presojevale in nadzorovale svoje kuharice ter ne sodile o kuhinjskih stroških, kakor slepec o barvah.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Zeleznikar.

prinaša v 4. številki sledečo vsebino: Le plakaj. Pesem. S. Gregorčič. — Le enkrat. Pesem. Nezvan. — Toma Gajdek. (S podobo.) — Drobne pesmi. Zložil Dragoš Kokoljev. I. in II. — Po plesu. Pesem. Fr. Gestrin. — Janez Soluce. Zgodovinska novela. Spisal dr. Ivan Tavčar. (Dalje.) — Prošlo! Pesem. Fr. Gestrin. — Triolet. — Na preužitku. (Dramatski poskus.) Breznikov. — Jezičnik XXI., XXII., XXIII. (Konec.) Andrej Fekonja. — Hrvaški spomini. Spisal J. Trdina. (Dalje.) — Naše slike: Jezus in grešnica. Prorokovanje Libuše. — Pogled po slovanskem svetu. Slovenske džeze. — Ostali slovanski svet. — „Slovan“ velja za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr., za četrt leta 1 gld. 30 kr.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe, ki bole-hajo za želodčevim katarom in krčem, se hitro ozdravijo s pristnim „Moll-ovim Seidlitz-praškom“. Škatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuch-lauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-o v preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 11 (20-1)

Umrli so v Ljubljani:

12. februvarja: Katarina Šupevc, zasebnica, 40 let, Gospodske ulice št. 9, za vodenico.
14. februvarja: Janez Drol, železniški sprevodnik, 35 let, na Stolbi št. 8, za jetiko. — Alojzij Jager, mesarjev sin, 4 leta, Poljanska cesta št. 10, za rudečico.
V deželnej bolnici:

11. februvarja: Janez Pance, gostač, 64 let, za vnet-jem pluć.
12. februvarja: Matevž Troha, dninar, 70 let, za vo-denico.
13. februvarja: Anton Čik, gostač, 72 let, za starostjo. — Martin Gril, sluga, 37 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. febr.	7. zjutraj	737.77 mm.	0.2° C	sl. vzh.	obl.	0.80 mm.
	2. pop.	737.30 mm.	4.4° C	sl. sev.	obl.	
	9. zvečer	737.22 mm.	1.0° C	sl. szh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 1.9°, za 2.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 16. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 55	kr.
Srebrna renta	84	90
Zlata renta	113	40
5% marcna renta	102	30
Akcije narodne banke	868	—
Kreditne akcije	300	—
London	126	40
Srebro	—	—
Napol.	10	02 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 123	—
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 171	75
Ogrska zlata renta 4%	102	65
— papirna renta 5%	94	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava r-g. srečke 5%	100 gld. 116	70
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	116	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	206	50
Kreditne srečke	100 gld. 177	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-trušt. velj. 170 gld. a. v.	206	50

Vsem blagim prijateljem naznanjamo preža-lostno vest, da je

IVAN ŠVENTNER,
državni uradnik na Dunaji,
po mučnej bolezni 13. svečana t. l. v 25. letu
svoje starosti mirno za večnost zaspal.
(97) **Žalujoci sorodniki.**
V Ljubljani, dne 15. svečana 1886.

Kurjaško mesto

(Kesselwärterstelle) se odia pri parni žagi (Dampfsäge-werk) na Hrvaškem. Kaj več pove J. Kratochwill, pošta Vrbovec, Hrvatsko. (88—3)

Službo išče

28 let star mož, neozenjen, vešč ne prav popolnem nem-škega, a popolnem slovenskega jezika, kateri je služil dolgo časa pri užitinskega davka uradu, želi nastopiti v kakšno drugo, tej primeru službo, kakor n. pr. pri kakem občin-skem uradu ali tovarni, ali pri kakšnem trgovcu itd. — Po-nudbe sprejme upravnništvo „Slov. Naroda“. (92—2)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mdoerh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslo-venil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za po-samezne zvezke pa 5 kr.

Od knežjega Schönburg-Waldenbur-škega gozdnega urada v Snežniku, pošta Stari trg pri Rakeku (Kranjsko), vsprejme se kot

gozdni paznik

(Forstaufseher)

za vnanjo službo (letna plača 240 gld., prosto stan-ovanje, 20 Rmt. ali 6 sežnjev suhih drv) mlad ko-renjak, kateri je slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi zmožen. Isti mora biti zdrav, mar-ljiv v službi in poštenega značaja. — Prošnje do 10. marca na zgorenji gozdni urad. (81—3)

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasani člo-veskega telesa, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skaženem želodci, po-munjkanju slasti do jedi, jetrnih in ob-istnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne raz-pošilja. — Prodaja (650—16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

NAJBOLJŠI
PAPIR ZA CIGARETE
JE PRISTNI
LE HOUBLON
Francoski fabrikat
CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.
Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjano nikake zdravju škodljive reči.

500 FEUILLES
C. A. HENRY
17, rue de Valenciennes, PARIS

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.